

Barça Conferència del president

Crònica



Laporta entre la senyora Marques-Pinto i el senyor Raynaud ahir a l'Institut Francès de Barcelona ■ CRISTINA CALDERER

La Catalunya optimista de Laporta

CLAR • El president blaugrana reivindica “l'orgull” de ser català al món davant “l'autoodi” **EIX** • Defineix el Barça com un club “d'ànima catalana i universal” situat en un “país petit, entre França i Espanya”

Pep Lloveras
BARCELONA

No té res a veure amb l'eslògan de Carme Chacón com a candidata del PSC a les eleccions generals, però podria valer per a l'esperit de Joan Laporta a l'hora de parlar de Catalunya a l'estranger. “No és qüestió de practicar el cofoisme, però a vegades els catalans sembla que vulguem caure en l'autoodi i la mortificació”, va indicar el president del Barça. “No és moment d'explicar les misèries, sinó les coses bones. Explicar el país amb orgull i il·lusió”, va subratllar el màxim dirigent blaugrana, que va afegir, vibrant: “Explico que sóc d'un país petit, entre Espanya i França, amb una història mil·lenària que ha forjat personatges universals. La gent la vol viure i veure-la... I a sobre té la sort de tenir el Barça”.

Certament, la conferència pro-

gramada a l'Institut Francès de Barcelona, que inaugurava un cicle de col·loquis del Patronat Catalunyà al Món, es titulava *El Barça, més que un club al món*, però inevitablement va acabar derivant —sobretot per algunes preguntes amables i altres d'enverinades de la platea— en *Catalunya al món*. En aquest doble escenari, Laporta es va moure amb l'agilitat i la convicció que el van dur a arrasar a les eleccions barcelonistes del 2003. És un terreny que el sent, el té al cap i li és fàcil transmetre-ho.

L'accent globalitzador

Durant la mitja hora anterior, Laporta havia repassat els eixos de pes que han impulsat la seva presidència al Barça, des de la vessant esportiva fins a l'econòmica i la social, amb els programes en l'àmbit català i l'acord global amb l'UNICEF com a referents del “compromís solidari”. “És una de les maneres d'il·lustrar el més que un club al

món, que s'ha accelerat als últims anys”, va argumentar, amb diversos exemples, davant un auditori d'una cinquantena llarga de persones, amb el directiu vocal Antoni Rovira i el director de projecció exterior de la Generalitat a la primera fila, Ignasi Doñate, a part de mitja dotzena de cònsols. Un de Polònia es va presentar, cosa que va aprofitar Laporta per fer la broma fàcil en la relació Catalunya-Espanya. Li va sortir de dins, com quan va prohibir al Barça aleví saltar al camp amb l'himne espanyol en un torneig internacional.

Però el seu discurs no va voler transmetre confrontació sinó autoafirmació. “Som un club d'acollida i d'integració interclassista. Som el que som i representem el que representem. Un club d'ànima catalana i universal”, va dir Laporta sense complexos i en veu alta, optimista, tot i que tingui una visió de Catalunya que no té res a veure amb la de la ministra Chacón. ■